

Sygn. akt II CSK 650/15

POSTANOWIENIE

Dnia 6 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie z wniosku W. L.
przy uczestnictwie E. [...] Spółki z ograniczoną
odpowiedzialnością w P.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 6 kwietnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w G.
z dnia 7 lipca 2015 r., sygn. akt V Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od wnioskodawcy na rzecz uczestnika postępowania
kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, a także usunięcie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej. Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu jakiemu służy skarga kasacyjna

i postępowanie wywołane jej wniesieniem służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny sprawy przedstawionej mu ze skargą kasacyjną. Ten etap postępowania przed Sądem Najwyższym jest ograniczony do zbadania przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c., tylko bowiem w razie spełnienia jednej z nich, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione.

Pełnomocnik wnioskodawcy W. L. w skardze kasacyjnej wniesionej od postanowienia Sądu Okręgowego w G. z dnia 7 lipca 2015 r. wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oparł na przesłance uregulowanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Powołanie się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), a więc zagadnienia, które wiąże się z określonym przepisem prawnym i którego wyjaśnienie ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw, wymaga jego precyzyjnego sformułowania i wskazania argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen (zob. m. in.: postanowienie SN z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11). Chodzi o zagadnienie nowe, którego wyjaśnienie przyczyni się do rozwoju jurysprudencki.

W ocenie skarżącego w niniejszej sprawie występują istotne zagadnienia prawne sprowadzające się do sześciu pytań dotyczących: 1) dopuszczalności ustanowienia służebności gruntowej odpowiadającej służebności przesyłu bez określania nieruchomości władnącej, 2) dopuszczalności rozpoznania zarzutu zasiedzenia, który został podniesiony bez wskazania konkretnej treści zasiedzianej służebności, 3) treści służebności przesyłu zasiedzianej przez uczestnika w sytuacji, gdy uczestnik ten podniósł zarzut jedynie w stosunku do korzystania z przestrzeni powietrznej nad gruntem należącym do wnioskodawcy, 4) służebności przesyłu jako szczególnego rodzaju służebności gruntowej, 5) dopuszczalności nabycia w drodze zasiedzenia służebności odpowiadającej treści służebności przesyłu na rzecz przedsiębiorstwa przed wprowadzeniem art. 305¹ - 305⁴ k.c., 6) zaliczenia okresu posiadania przez przedsiębiorstwo nieruchomości w zakresie odpowiadającym służebności przesyłu przed jej

uregulowaniem w art. 305¹ - 305⁴ k.c. do okresu posiadania niezbędnego do jej zasiedzenia.

Pierwsze z pytań zostało już objaśnione m. in. w postanowieniu SN z dnia 30 października 2013 r. V CSK 497/12, nie publ., postanowieniu SN z dnia 14 czerwca 2013 r. V CSK 321/12, nie publ., oraz postanowieniu SN z dnia 16 stycznia 2013 r. II CSK 289/12, nie publ.

Pozostałe kwestie ujęte przez skarżącego w punkcie 2 i 3 wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zostały powiązane z jakimkolwiek skonkretyzowanym przepisem prawnym jak również nie zostały poparte stosowną argumentacją wskazującą na możliwość wystąpienia odmiennych ocen we wskazanym zakresie (w odniesieniu do treści służebności przesyłu zob. m. in.: postanowienie SN z dnia 29 kwietnia 2014 r. V CSK 456/13, nie publ.). Pozostałe zagadnienia również były przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego i nie wymagają dalszych wyjaśnień (por. m. in. postanowienie SN z dnia 29 kwietnia 2014 r. V CSK 456/13, nie publ., postanowienie SN z dnia 27 listopada 2013 r. V CSK 525/12, nie publ., postanowienie SN z dnia 23 października 2013 r. IV CSK 30/13, Biuletyn SN 2014, nr 1, s. 10, uchwałę SN z dnia 22 maja 2013 r. III CZP 18/13, OSNC 2013, nr 12, poz. 139, wyrok SN z dnia 12 grudnia 2008 r. II CSK 389/08, nie publ., uchwałę SN z dnia 7 października 2008 r. III CZP 89/08, Biuletyn SN 2008, nr 10, s. 7).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do merytorycznego rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Już tylko ubocznie należy dodać, że uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest tożsame z uzasadnieniami przedstawianymi przez pełnomocnika wnioskodawcy w innych skargach kasacyjnych, które Sąd Najwyższy w różnych składach nie przyjął do rozpoznania albo zostały odrzucone z powodu niespełnienia wymagań konstrukcyjnych skargi kasacyjnej.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 2 k.p.c. w zw. z § 7 pkt 3 w zw. z 12 ust. 4 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września w sprawie opłat za czynności radców prawnych

oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz.U. z 2013 r., poz. 490).

db

[l.n]